

съградя църквата си.“ Следъ Христа се съгради римската църква, но колко християни загинаха въ време на инквизицията! Това не е Божествена църква. Божествена църква е онази, въ която Любовта живѣе. Тази църква е направена и външно, и вътрешно само отъ живи хора. Църквата на 12-тъ Апостоли се отличава по това, че нейниятъ свещеникъ никога не сваля дрехитѣ си. Той нито се съблича, нито се облича. Църква, въ която свещеникътъ облича и съблича своитѣ одежди, е на 70-тъ; църква, въ която свещеникътъ никога не сваля своитѣ одежди, е на 12-тъ Апостоли, глава на която е Христосъ. Когато нѣкой облича и съблича добродетелитѣ си, той е произлѣзълъ отъ 70-тъ ученици на Христа; когато нѣкой постоянно е облѣченъ въ своитѣ добродетели и не ги съблича, той е произлѣзълъ отъ 12-тъ Христови ученици.

Сега е време да се опредѣли, кой принадлежи къмъ живата църква. Привилегия е за човѣка да принадлежи къмъ тази църква. Който се числи къмъ нея, той носи въ себе си животъ, свѣтлина и любовъ. Безъ тѣзи три качества невъзможно е да съществуватъ правилни отношения между хората. Когато срещна човѣкъ съ сила, съ знание и съ любовъ, той може да ми бжде братъ, той може да ми бжде и сестра. Силниятъ е започналъ отъ безсилието; човѣкътъ на свѣтлината е започналъ отъ тъмнината; любещиятъ е започналъ отъ безлюбиего. Този е естествениятъ пътъ на развитието. Който е дошълъ до Любовта, той е миналъ вече границитѣ на всички противорѣчия. Човѣкъ може да минава презъ всѣкакви положения на живота, това нищо не значи; това сж сѣнки на живота, преходни състояния. Въ края на краищата, той трѣбва да дойде до истинското положение на живота, въ което има смисълъ. Смисълътъ на живота е въ любовта. Да обичашъ човѣка, значи да не му създавашъ ненужни страдания, да виждашъ хубавото въ него и всѣкога да си готовъ да му кажешъ истината. Какво лошо има въ това, ако кажешъ на човѣка, че отношенията му къмъ Първата Причина не сж правилни? Ако имашъ правилна връзка съ Първата Причина, като станешъ сутринъ, веднага ще се свържешъ съ душитѣ на всички добри хора, ще имъ пожелаешъ Богъ да ги благослови и ще продължишъ своята работа. Такъвъ човѣкъ, като върви по пътя и види на земята кесия, пълна съ пари, той не се навежда да я вземе: минава—заминава, като че нищо не вижда. Ако я вземе, той счита, че ще обиди онзи, който я изгубилъ,